

La Caputxeta Vermella

(Adaptació teatral del conte de *La Caputxeta vermella*)

* Les entrades i sortides dels actors/actrius es faran per la dreta o l'esquerra de l'espectador.

Personatges

Narrador	Cinta
Arbre-1	Pagès
Arbre-2	Mare
Arbre-3	Pare
Arbre-4	Germana
Amic/ga-1	Gertrudis
Amic/ga-2	Rosario
Amic/ga-3	Guàrdia
Fornera	Pastor
Carter	Llop
Caputxeta	Narcís
Lola	Caçador-1
Adrià	Caçador-2

Músiques:

-Música 1 (INTRODUCCIÓ): Kevin Kern "In the Enchanted Garden"

Track: Water lilies.

-Música 2 (PLAÇA DEL POBLE): Kepa Junquera. "Bilbao 00:00 h"

Disc 1. Track: Muskerraren Balsa.

-Música 3 (ENTRADA AL BOSCO): Kepa Junquera. "Bilbao 00:00 h"

Disc 1. Track: Gaztelugatxeko Martxa.

-Música 4 (ENTRADA ENTREMELIATS): Sarata. "Aryan R2"

-Música 5 (LLOP): BSO. Música de sonidos Miedo-Noche De Misterio – Suspense

Thriller Terror.

-Música 6 (PERSECUCIÓ): The Edwin Davids Jazz Band. "Top séries: Best Of

(Bandes originales de séries télévisées)

Benny Hill.

-Música 7 (SALUTACIÓ): Serebro Song. "Orange".

Number one.

Escena 1

(Sona una música alegre. Música nº 1. Entra el narrador per la dreta, amb un llibre a la ma. Amb veu cansada.)

NARRADOR: Hola, estimats nens i nenes. Avui he estat endreçant les golfes de casa del meu avi. Són unes golfes molt grans i estan plenes de trastos vells i de pols. Atximmm! Ai , encara tinc el nas ple de pols! Atximmm! Ui, perdoneu.

(Treu un mocador gran i de colors cridaners i es sona el nas d'una manera molt sorollosa)

Com us deia, he estat tot el matí regirant caixes i baguls. He trobat les coses més estranyes que pugueu imaginar. He trobat una trompeta, que ja no fa cap soroll. I una bicicleta sense rodes. I una caixa de colors, que no tenia cap color. Però, també he trobat, llibres, molts llibres!.

(Torna a esternudar i a sonar-se d'una manera molt sorollosa)

Aquí en porto un. Escolteu...

(Obre el llibre. Comença a llegir en veu alta)

Hi havia una vegada una nena, que li deien Caputxeta Vermella.....

Escena 2

(El narrador surt per la dreta. Comencen a entrar els arbres, dos per la dreta i dos per l'esquerra i es col·loquen fent un semicercle, com si fos una plaça d'un poble)

ARBRE 1: ..... en tota la rodalia no hi havia nena més enjogassada i graciosa que la Caputxeta Vermella.

ARBRE 2: L'anomenaven així per la caputxa que protegia el seu cap, la qual era del mateix color vermell que la capa que duia.

ARBRE 3: Era molt alegre i molt estimada en el seu poble..., encara que era una mica entremaliada....

ARBRE 4: La Caputxeta tenia uns amics que eren més entremaliats que ella. Sempre anaven pensant quina en podien fer.

(Sona una música alegre. Música nº2, i entren, per l'esquerra, els amics de la Caputxeta.)

AMIC/GA 1: Estic molt avorrit. *(Es deixa caure a terra)* Sabeu, necessito acció!

AMIC/GA 2: Acció?. Jo el que necessito es menjar alguna cosa, que l'estómac em fa un soroll..... *(es fica al seu costat, tocant-se contínuament la panxa)*

AMIC/GA 1: Ja estàs pensant en menjar? Escolta noi, que acabes d'empassar-te un pastís de maduixa.

AMIC/GA 2: Però, d'això fa mooooolt de temps. *(Ficant cara de pena)*

AMIC/GA 3: Si, és clar, fa mooooolt de temps. *(Fent burla)* Fa, exactament, un quart d'hora!

AMIC/GA 2: Un quart d'hora? M'estàs enganyant!

AMIC/GA 3: No t'estic enganyant.

AMIC/GA 2: I..., no tindràs el rellotge parat?

AMIC/GA 3: Però, mira que arribes a ser golafre! Pensa en un altre cosa que no sigui en menjar!.

AMIC/GA 1: Pensar en un altre cosa que no sigui menjar? Això el Julià, és incapaç de fer-ho. *(Riu)*

AMIC/GA 2: Vosaltres direu el que vulgueu, però jo tinc gana! *(enfadat)*

(Entra la fornera, per l'esquerra, amb una safata plena de pastissos. El amic/ga 2 en veure els pastissos, s'aixeca tot content)

FORNERA: Hola nois!. Que no aneu a l'escola?

AMIC/GA 3: Sí, sí, ara hi anirem. Estem esperant a la Caputxeta.

FORNERA: Doncs, no badeu massa, que sinó arribareu tard, i als vostres pares no els farà gens de gràcia.

(L'amic 2 s'apropa a la safata de la fornera, i comença a llepar-se els llavis.)

AMIC 2: Ummmm.... quina pinta! I què bons que deuen de ser!.

(Entra el carter per la dreta i la fornera s'apropa a ell, caminant molt coquetament, els amics/gues 1,3 es queden en un costat. L'amic/ga 2 continua darrera de la safata, llepant-se els llavis i intentant agafar un pastís de tant en tant.)

CARTER: Hola, bon dia Agustina. Estàs molt guapa avui. *(Seductor)*

FORNERA: Avui? Que vols dir que els altres dies no ho estic? *(Fent veure que està enfadada)*

CARTER: No, no, no... no volia dir això. Tu sempre estàs guapa.
No!, més que guapa, guapííííissima!

(Es queden parlant a un costat de l'escenari. L'amic/ga 2 mentrestant continua intentant agafar un pastís, però, la fornera ho evita canviant de posició. Els amics/gues 1, 3, rient i burlant-se imiten els moviments de la fornera i del carter).

AMIC/GA 1: Mira'ls! Ha, ha, ha.....

AMIC/GA 3: Hola, bon dia Enric. Estàs molt guapo avui. *(Fent burla)*

AMIC/GA 1: Avui? Que vols dir que els altres dies no ho estic?

AMIC/GA 3: No, no, no... no volia dir això. Tu sempre estàs guapo.
No!, més que guapo, guapííííííssim!

ELS DOS: Ha, ha, ha.....

(Els amics continuen parlant fluixet. Tota l'estona estan fent burla)

- CARTER: Agustina, t'he de deixar. Em sap molt de greu, perquè voldria estar parlant amb tu, tot el matí. Però, tinc feina.
- FORNERA: I quina feina és aquesta, que és més important que parlar amb mi?
(enfadada)
- CARTER: No t'enfadis, Agustina. He d'anar a casa de la Caputxeta a portar aquest telegrama. Diu que es molt urgent.
- FORNERA: Au, ves, ràpid. Fes la teva feina. Però, després vine al forn i continuarem parlant.
- CARTER: Sí! Vaig corrent i així, no perdré el temps.

(El carter surt corrent per l'esquerra.. La fornera es mou per l'escenari al mateix temps que sona : música alegre Nº 2, l'amic/ga 2 va darrera d'ella intentant agafar un pastís. Surt per la dreta i en l'últim moment el Julià li agafa un pastís)

- AMIC/GA 2: Uf! Ja està, ja els tinc!

(Comença a menjar d'una manera molt desesperada)

- AMIC/GA 1: Apa! Ja torna a estar menjant!
- AMIC/GA 3: Si segueixes així, et ficaràs com una vaca! *(Imita el moviment d'una persona molt gorda.)*
- AMIC/GA 2: Sí, sí, el que passa es que teniu enveja. Doncs no us en donaré ni una mica.

(Comencen a discutir i a empaitar-se per l'escenari). (Sona: música alegre Nº2. Entra la Caputxeta per la dreta)

- CAPUTXETA: Es pot saber què feu?
- AMIC/GA 2: Em volen prendre els pastissos. *(S'amaga darrera de la Caputxeta)*
- AMIC/GA 1: No és veritat, ens preocupem per la seva salut...
- AMIC/GA 3: El volem ajudar a no ficar-se com un porquet. *(Amb burla)*
- CAPUTXETA: Sempre esteu igual, sembleu gats i gossos. Au nois, deixeu de fer el ruc i anem tirant cap a l'escola, que si no farem tard.
- AMIC/GA 1: Caputxeta, no et vindria més de gust anar fins al riu a banyar-nos una estona.
- AMIC/GA 3: Sí, amb la calor que fa, ens aniria molt bé.
- CAPUTXETA: No sé..., no sé.... Si ho saben els pares, ens renyaran.
- AMIC/GA 1: I des de quan a la Caputxeta li fan por els pares?
- CAPUTXETA: Tens raó, fa un dia molt maco per anar al riu.
- AMIC/GA 3: Doncs, au, no perdem més el temps.
- AMIC/GA 2. Però, abans, passem pel forn i comprem alguna cosa de menjar.

(El miren tots)

TOTS: Vols callar?!!!

(Sona: música alegre N°2. Els amics i la Caputxeta marxen de l'escenari per l'esquerra. Els arbres canvien de posició, i es situen fent una diagonal en l'escenari, deixant pas entre ells)

Escena 3

ARBRE 1: Ja veieu com són els amics de la Caputxeta.
ARBRE 2: Sempre estan disposats a fer qualsevol cosa abans d'anar a l'escola.
ARBRE 3: I la Caputxeta, es deixa convèncer molt ràpidament!.
ARBRE 4: Tots quatre van seguir el camí del riu. Anaven molt contents.
ARBRE 1: Anaven tant contents, que no es van adonar que en un revolt del camí, els esperaven els nois de l'altra colla.
ARBRE 2: Els nois de l'altre colla, eren, envejosos i malcarats.
ARBRE 3: I sempre intentaven molestar-los.

(Sona música N°3- música de la colla dels dolents. Entren els nois de l'altra colla per la dreta i al sentir que s'apropen la Caputxeta i els seus amics s'amaguen entre els arbres. Entra la Caputxeta amb els seus amics, per l'esquerra.)

NEN/A 1: Eh babaus! Es pot saber on aneu? *(Amb molta prepotència)*

(Tots parlen fort, a punt de barallar-se)

NEN/A 2: Sí, a veure, on aneu?
AMIC/GA 1: Anem on volem!
AMIC/GA 3: Sortiu del mig i deixeu-nos passar.
NEN/A 3: Per poder passar, haureu de pagar una multa.
CAPUTXETA: No pagarem res. Aquest camí es de tots i tu no manes.
NEN/A 3: Ah, no? Doncs, si sou tan valents, a veure si sou capaços de passar.
AMIC/GA 2: Nois, no val la pena discutir amb ells. Perquè no tornem i així, de pas, mengem alguna cosa. És que tinc molta gana i els budells em fan soroll. *(tocant-se la panxa)*
NEN/A 1: Això, això, torneu cap a casa.
NEN/A 2: Torneu a casa amb els vostres papes. Gallines, que sou unes gallines.
ELS NENS: Cocococo...cocococ..... *(imiten els moviments i els sorolls de les gallines)*
AMIC/GUES 1-2: Ara veureu.....

(Entra el pagès per l'esquerra)

PAGÈS: *(Molt enfadat)* Es pot saber que feu! M'esteu aixafant tot el camp de blat!
Amb el que m'ha costat que estès així de crescut. Feu el favor ara mateix, de sortir d'aquí!

NEN/A 3: Què dius tu ara? Aparta't d'aquí vell!
PAGÈS: Vell?. M'has dit vell?

(Els amics i la Caputxeta aprofiten per a fugir per l'esquerra)

NEN/A 1: Sí, t'ha dit vell. Marxa i no ens molestis, perquè si ens enfadem....
NEN/A 2: Això, si ens enfadem....

(El pagès treu una garrota que tenia amagada darrera seu i l'ensenya. Els nens retrocedeixen espantats)

PAGÈS: Si us enfadeu, què passarà? A veure, què passarà, si us enfadeu? Au, expliqueu-me què passarà.

(El nen 2 surt corrents, mentre que el pagès agafa de les orelles al 1 i al 3, que es fiquen a cridar.)

PAGÈS: Anem ara mateix a veure als vostres pares. Els hi explicarem el que ha passat.
NEN/A 1: No, per favor, no. Ai, ai, la meva orella.
PAGÈS: Au camineu. Ràpid.
NEN/A 3: Ai, la meva orella, ai, ai....

(Sona :música alegre N°2) (El pagès surt estirant les orelles dels nens. Els arbres es col·loquen en la posició del principi, en semicercle.)

Escena 4

ARBRE 1: El pagès molt enfadat va portar els nens a casa seva .
ARBRE 2: La Caputxeta i els seus amics que havien fugit espantats, van acabar anant a l'escola.
ARBRE 3: Al migdia, quan sortien de l'escola...

(Entren la Caputxeta amb els seus amics/es per l'esquerra i la mare de la Caputxeta al darrera. Els amics/es es queden a un costat de l'escenari escoltant i mirant el que passa. Faran veure que parlen entre ells. L'amic/ga 2 de tant en tant es frega la panxa)

MARE: Caputxeta!. Caputxeta!
CAPUTXETA: Hola mare!
AMICS: Hola!
MARE: Hola nois.
CAPUTXETA: Què passa?. Què vols?
MARE: Mira, Caputxeta, L'àvia està malaltona i no es pot llevar. Hauries d'agafar aquest cistell ple de menjar i portar-l'hi.
AMIC/GA 2: Menjar? Està ple de menjar? A veure.... *(fregant-se les mans i llepant-se els llavis)*
CAPUTXETA: Surt, no toquis! Mare, què té l'àvia?

MARE: Moltes coses filla. Ja és molt velleta i està força delicada.
CAPUTXETA: I podria quedar-me una estona amb ella?
MARE: Molt bé, però no t'hi entretenguis gaire; vull que hagis tornat abans que no es comenci a fer fosc.
CAPUTXETA: No t'amoïnis, mare.
MARE: Ah!, i travessa el bosc ràpidament; si et trobes el llop, avisa els llenyataires. Ells el sabran el què han de fer.
CAPUTXETA: Que és un llop dolent, mare?
MARE: Sí, filla. Quan té fam es menja tot el que troba.
CAPUTXETA: Molt bé mare, no pateixis. Aniré amb compte.

(Surt la mare per l'esquerra i i entra el pare per la dreta)

PARE: Hola Caputxeta.
CAPUTXETA: Hola pare.
PARE: On vas amb aquesta cistella?
CAPUTXETA: La mare m'ha dit que vagi a casa de l'àvia a portar-li això, perquè està malalta.
PARE: He d'acabar unes feines al camp i no les puc deixar per després, però si t'esperes una estona, t'acompanyo.
CAPUTXETA: La mare m'ha dit que corria una mica de pressa.
PARE: Doncs ves Caputxeta, fes cas de la teva mare, però tingues molt de compte amb els animals del bosc i torna abans de que es faci fosc.

(Surt el pare i entra la germana corrents i cridant)

GERMANA: Caputxeta, jo també vull venir amb tu.
CAPUTXETA: No, no pot ser.
GERMANA: Jo també vull veure a l'àvia.
CAPUTXETA: T'he dit que no, no siguis pesada.
GERMANA: Mira, tu no manes en la meua vida. Vindré, perquè jo vull vindre. *(Amb decisió)*
AMIC/GA 3: Apa! Quina germana més pesada que tens .
CAPUTXETA: No ho saps prou bé!.

(Entren les amigues de l'àvia de la Caputxeta. Són molt velletes i venen ofegades i amb un bastó a la mà)

GERTRUDIS: Caputxeta, espera!
ROSARIO: Caputxeta, espera!
CAPUTXETA: Hola, que volen?
ROSARIO: Volem vindre amb tu.
CAPUTXETA: Com? *(Amb cara de sorpresa. Mentrestant els amics que estan a un costat de l'escenari es miren i es fan gestos entre ells)*
GERTRUDIS: Si, volem visitar a la nostre estimada Júlia.
CAPUTXETA: Però, és que...

GERTRUDIS: A callar nena! No siguis descarada. (*autoritària*)
CAPUTXETA: Però, és que jo....
ROSARIO: És que no has sentit a la Gertrudis? A callar!
GERTRUDIS: Gràcies Rosario.
AMIC/GA 1: Això pot ser divertit! Caputxeta, nosaltres també venim amb tu.
AMIC/GA 2.- 3: Sí, sí....
AMIC/GA 2: Potser l'àvia em convida a menjar el que hi ha en la cistelleta.
TOTS: Calla!

(Surten tots per l'esquerra . Música alegre N°2. Els arbres canvien de posició. Es fiquen un altra vegada fent una diagonal en l'escenari i deixant espai entre ells.)

Escena 5

ARBRE 1: La Caputxeta va agafar la cistelleta, va abrigar-se el cap amb la caputxa i va començar a caminar en direcció a casa de la seva àvia sense perdre de vista a la resta de la gent.
ARBRE 2: Anava cantant contenta com unes pasqües.
ARBRE 3: De tant en tant, s'aturava a jugar amb els seus amics conills.
ARBRE 4: I sempre estava disposada a gaudir de les bel·leses del paisatge.
ARBRE 2: La seva germana i els seus amics es van passar tot el camí enredant ... corrien i cridaven esbojarrats.
ARBRE 3: La Gertrudis i la Rosario no paraven de renyar els amics i de fer safareig entre elles.

(Entren per l'esquerra, els amics i la germana corrents, cridant i perseguint-se uns als altres.)

AMIC/GA 1: A veure si m'agafes....
AMIC/GA 3: Sí, sí.... a veure si ens agafes....
GERMANA: No podràs... no podràs....
AMIC/GA 2: Uffff... Feu el favor de no córrer tant... M'estic ofegant! (*Bufant*)
AMIC/GA 1: Sí no endrapessis tant, podries agafar-nos.
AMIC/GA 3: Menges més que una llima nova!
AMIC/GA 2: Però, quina mania que teniu, si jo menjo poquet!

(Entren per l'esquerra, la Caputxeta i les amigues de l'àvia.)

ROSARIO: Aiiii..... podríeu anar una mica més a poc a poc?
GERTRUDIS: Aiii....., tinc els peus fets pols. (*Les dos àvies es recolzen una en l'altre*)
CAPUTXETA: Ja els he dit que era un camí empinat, que jo tenia pressa i que estava força lluny. A més a més de ....
GERTRUDIS: Calla, Caputxeta!. Vindrem tant si vols com si no.
CAPUTXETA: Ja callo.....

(Els amics tornen a cridar i a córrer. Entra un guàrdia forestal, per la dreta)

GUÀRDIA: Però, que és aquest xivarri? Què feu cridant com a bojos? (*enfadat*)

(Els amics callen i intenten amagar-se uns darrera els altres i al final s'amaguen darrera els arbres.)

GUÀRDIA: És que no sabeu que al bosc no s'ha de cridar? Si crideu destorbeu la tranquil·litat dels animals.

ROSARIO: Això mateix nens. Ja heu sentit al policia.

GUÀRDIA: Guàrdia forestal senyora, guàrdia forestal.

ROSARIO: Val, val... amb l'uniforme sembleu tots iguals.

GERTRUDIS: Senyor policia... saps si falta molt per arribar a la clariana del bosc?

GUÀRDIA: Senyora, ja li he dit a la seva amiga que no sóc policia, si no guàrdia forestal. (*Amb paciència*)

GERTRUDIS: Val, val... amb l'uniforme sembleu tots iguals.

GUÀRDIA: I es pot saber on van tots pel mig del bosc?

CAPUTXETA: Jo vaig a casa de la meva àvia que viu a la clariana del bosc i els meus amics m'acompanyen. I aquestes senyores.... també

GUÀRDIA: Doncs compte amb el llop! No fa gaire que el vaig veure per aquests indrets.

GERTRUDIS: Senyor policia, ha dit llop?

ROSARIO: Senyor policia, ha dit llop?

GUÀRDIA: Senyores! Jo no sóc policia sóc guàrdia forestal! (*Una mica enfadat*)

VELLES: Ai perdó, perdó.... No fa falta que s'enfadi senyor policia.

(El guàrdia forestal es desespera)

GUÀRDIA: Sí ,he dit llop! Un llop ferotge i molt gran. (*Fa gestos grans amb els braços*)

CAPUTXETA: No pateixi que anirem amb molt de compte.

GUÀRDIA: Doncs cuideu-vos. Jo vaig a seguir fent la meva feina.

(Surt el guàrdia forestal per al dreta)

ROSARIO: Amiga Gertrudis a mí això del llop em fa molta por. (*amb por*)

GERTRUDIS: Sí a mi també. I jo amb aquest mal de peus no puc córrer, si ve el llop. (*amb por*)

(Es miren i les dos al mateix temps s'agafen les faldilles i comencen a córrer amb les dificultats d'una persona gran ,cridant m'entres surten de l'escenari per la dreta..)

VELLES: Esperí'ns senyor policia, esperí'ns...

(des de fora de l'escenari es sent)

GUARDIA: Senyores, jo no sóc cap policia. Sóc un guàrdia forestal.....!!!!
ROSARIO: Val... no s'enfadi. Amb l'uniforme semblen tots iguals!

Escena 6

(Els amics surten del seu amagatall molt espantats.)

AMIC/GA 2: Heu sentit?. Un llop ferotge!! . Potser hauríem de tornar a casa.
AMIC/GA 1: No sé, no sé.... el guàrdia semblava preocupat.
CAPUTXETA: Jo he d'anar a casa de la meva àvia.
GERMANA: I jo t'hi acompanyaré (*valenta*).
AMIC/GA 3: Sí Caputxeta. Nosaltres també. Veritat amics? (*Dubtant*)
AMIC/GA 1: Sí....(*Dubtant*)
AMIC/GA 2: Sí..., però podríem buscar alguna fruita i menjar una mica?
TOTS: Calla!

(Entra el pastor per l'esquerra)

CAPUTXETA: Hola, bon dia.
PASTOR: On aneu tots sols?
CAPUTXETA: A casa de la meva àvia, que està malalta.
PASTOR: No és una bona idea que aneu tots sols pel bosc.
CAPUTXETA: No tenim por.
PASTOR: Sí, ja sé que sou molt valents, però, és que hi ha un llop ferotge pel bosc. Ara vaig al poble a avisar. Aquesta nit ha atacat el meu ramat d'ovelles.
GERMANA: Pobretes ovelletes...

(Els amics/es cada vegada més espantats)

AMIC/GA 3: Ha atacat el ramat...?
AMIC/GA 1: I... se n'ha menjat moltes...?
PASTOR: No, cap. He pogut espantar-lo.
CAPUTXETA: Uf... menys mal!
AMIC/GA 2: Doncs deu de estar mort de gana si no ha pogut menjar cap ovella. I si no ha menjat voldrà menjar com sigui! Quan un té gana fa el que sigui per menjar! Us ho dic per experiència.
PASTOR: Jo me'n vaig que vull arribar aviat al poble per avisar. Adéu.

(Marxa el pastor per la dreta)

GERMANA: Pobres ovelles deuen estar molt espantades.
AMIC/GA 1: Caputxeta, no sé si és bona idea anar a casa de la teva àvia.
AMIC/GA 3: Sí, ja has sentit al pastor. Ha atacat el seu ramat.

AMIC/GA 2: Jo Caputxeta... Em fa molt mal la panxa... (*Es recargola*) Ui, ui, ui.... necessito menjar. He d'anar al poble a buscar menjar.

(*Surt corrent per la dreta*)

AMIC/GA 1: Jo... jo... també tinc gana. Vaig a buscar menjar.

(*Surt corrent per la dreta ,darrera de l'amic 2*)

AMIC/GA 3: Caputxeta... jo.... jo....

CAPUTXETA: Sí, sí , ja ho sé. Tu també tens gana i has d'anar al poble a buscar menjar.

AMIC/GA 3: Sí.....

(*Surt corrent per la dreta*)

GERMANA: Seran gallines!. (*Enfadada*)

CAPUTXETA: Jo seguiré ,el llop no em fa por. Si vols, marxa cap a casa com ells.

GERMANA: D'això res. A mí tampoc em fa por aquest llop. Jo vaig amb tu.!

Escena 7

(*Música Nª 4 . Entra el llop per l'esquerra i s'amaga darrera d'un arbre en veure les nenes*)

ARBRE 1: La Caputxeta va veure moure entre els matolls una ombra en la seva direcció.

ARBRE 2: La nena va saber que era el llop i li va fer un senyal a la seva germana.

ARBRE 3: Les dues van començar a recollir floretes mentre dissimulaven.

ARBRE 4: De reüll vigilaven al llop.

GERMANA: A veure si és tant ferotge com diuen.

CAPUTXETA: Calla i dissimula.

(*El llop fa un salt davant de les nenes*)

CAPUTXETA: Hola, t'estàvem esperant.

LLOP: No us espanteu de mi? (*sorprès*)

GERMANA: I tant que no!

LLOP: Doncs, tothom que em veu comença a tremolar!

GERMANA: Ah, sí...? I perquè?

LLOP: Perquè d'una queixalada em puc cruspir a qualsevol.

CAPUTXETA: Mira, marxem que tenim pressa.

LLOP: Un moment, vosaltres no marxeu d'aquí!

CAPUTXETA: La nostra àvia és al llit i necessita que l'ajudem.

LLOP: Com? La vostra àvia és al llit? (*amb molt d'interès*)

ARBRE 1: Aquesta resposta interessà al llop.
 ARBRE 2: La seva àvia?
 ARBRE 3: També se la podria menjar a ella.
 ARBRE 4: Ràpidament va maquinat un pla....

LLOP: Molt bé boniques. Podeu marxar quan vulgueu.
 CAPUTXETA: Ja sabia jo que no eres tan dolent com diu la gent.
 LLOP: Aneu pel camí més curt i així arribareu abans.
 CAPUTXETA: I quin és el camí més curt?
 LLOP: Hauries d'agafar aquell. És el més curt i el més segur.
 CAPUTXETA: Gràcies amic llop.
 GERMANA: Vols dir que li hem de fer cas? *(A cau d'orella de la Caputxeta)* Jo no me'n refio gens d'aquest llop.
 CAPUTXETA: Ets una malpensada. Anem!

(Música N° 4. Surten la caputxeta i la seva germana per l'esquerra. Al cap d'un segon marxa també el llop, per la dreta. Els arbres canvien de posició, es col·loquen dos a la dreta i dos a l'esquerra de l'escenari. Al mateix temps entra per la dreta l'àvia, amb el llit- un cartró dibuixat- i una flassada.

Escena 8

ARBRE 1: Tan bon punt es va quedar sol, el llop va anar corrent per l'altre camí, que en realitat, era el més curt. En un tres i no res, el llop es presentà davant la casa de l'àvia.

(Música n° 4. Entra el llop i s'apropa, de puntetes, a casa a l'àvia)

Després de recuperar l'alè, alçà la pota dreta i trucà a la porta: toc, toc, toc....

(El llop truca a la porta.)

ÀVIA: Qui hi ha?
 LLOP: Sóc jo, la Caputxeta. *(Imitant la veu de la Caputxeta)* Obre'm àvia, que et porto un cistell ple de menjar.

ARBRE 1: L'àvia va romandre en silenci. La seva néta no parlava així.
 ARBRE 2: S'aixecà del llit sense fer soroll... i va espigar per la finestra.
 ARBRE 3: Quina sorpresa va tenir en descobrir el llop!
 ARBRE 4: Espantada, s'amagà dins d'un armari.
 ARBRE 1: El llop va obrir la porta. La va cercar per tota la casa sense resultat.
 ARBRE 2: Cansat de buscar a l'àvia, va agafar la seva còfia que havia caigut a terra i se la posà.

ARBRE 3: Es va posar dintre el llit i es va tapar fins els ulls.
ARBRE 4: Poca estona després es van sentir uns copets a la porta....

(Mentrestant els arbres estan parlant, l'àvia i el llop escenifiquen corporalment el que senten. L'àvia surt per l'esquerra per amagar-se. Música nº 5. Entra Narcís, pretendent de la àvia, amb un gran ram de flors)

Escena 9

LLOP: Qui hi ha? (imitant la veu de l'àvia)
NARCÍS: Soc jo, Remei, el teu Narcís. (Tot cofoi)

(Entra en Narcís dintre de la casa i s'apropa al llit. El llop està amb la còfia de l'àvia i pràcticament amb la cara tapada per la flassada.)

NARCÍS: Estimada Remei, que fas a dintre del llit?
LLOP: Aiiii, aiiii.... estic molt malaltona. (Amb veu de pena)
NARCÍS: Però, estimada Remei, si tens febre, no hauries de tapar-te tant. Deixa'm que t'ajudi. Et ficaré coixins a l'esquena i...
LLOP: Quiet, no t'acostis! (Enfadat i amb la veu de llop)
NARCÍS: Estimada Remei, quina veu més ronca que tens... (sorprès)
LLOP: Aiiii.... aiiii..... és el refredat. (Torna a imitar la veu de l'àvia)
NARCÍS: Estimada Remei, quines mans més grans que tens...
LLOP: Són per abraçar-te millor..... Narcís...
NARCÍS: Però.... estimada i aquesta boca tan gran..? (desconfiant)
LLOP: És.... per menjar-te millor !!!

ARBRE 1: El llop s'aixeca del llit i el Narcís en veure'l comença a córrer...

(Música nº 4. En Narcís corre i el llop corre darrera d'ell en cercles per l'escenari. En un moment donat, en Narcís s'amaga. – surt per la dreta de l'escenari- El llop torna a ficar-se dintre del llit. La Caputxeta i la seva germana entren per l'esquerra. La Caputxeta pica a la porta)

LLOP: Qui hi ha? (imitant la veu de l'àvia)
CAPUTXETA: Podem entrar àvia?, som les teves netes.
LLOP: Passeu filletes, passeu.
GERMANA: Com et trobes?
LLOP: Ai, molt malament....
GERMANA: La teva veu és molt rara, àvia!
LLOP: És la grip filleta, que em dona mal de coll i em fa la veu ronca.

(La germana li parla a cau d'orella de la Caputxeta)

GERMANA: Caputxeta, això és molt estrany... no me'n refio.... Aquesta veu l'he sentida en un altre lloc... (Amb recel)

CAPUTXETA: No siguis desconfiada...
GERMANA: Quins ulls més grans que tens....
LLOP: Són per veure-us millor...
GERMANA: Quines mans més grans que tens...
LLOP: Són per acaronar-vos millor...
CAPUTXETA: Veus germana?, l'àvia ens estima molt.
GERMANA: Àvia... i aquesta boca.... tan...
CAPUTXETA: Què li passa a la seva boca?
GERMANA: ...tan... descomunal i amb aquestes dents tan esmolades... *(Amb por)*
LLOP: Són per menjar-vos millor.....!!!!!!

ARBRE 1: El llop va fer un salt i va començar a empaitar a les nenes.
ARBRE 2: Les nenes corrien i corrien...
ARBRE 3: Cridaven espantades....
ARBRE 4: La fortuna va voler que uns caçadors passessin a prop de la caseta.

Escena 10

(Les nenes són perseguides pel llop fent cercles en l' escenari. Per la dreta entren els dos caçadors i es queden a un costat.)

CAÇADOR 1: Mira, el llop vol menjar-se a aquelles nenes.
CAÇADOR 2: Ràpid, ajudem-les!.

ARBRE 1: Els caçadors van córrer darrera el llop i a garrotades el van fer fora de la casa.
ARBRE 2: El llop es va endinsar al bosc i va desaparèixer.

(El llop surt corrent cap a l'esquerra)

CAÇADOR 1. Espera, no fugis... encara no hem acabat amb tu..
CAÇADOR 2: Des d'avui et marxaran les ganes de menjar-te nenes innocents....
CAPUTXETA: Gràcies, gràcies.....
GERMANA: Gràcies, gràcies.....
CAPUTXETA: Però, i l'àvia?
NENES: Àvia, àvia!!!! Àvia on ets?

(L'àvia surt de l'armari i corrent abraça a les nenes)

CAÇADOR 1: Nenes, nosaltres marxem, a veure si podem caçar aquest llop.
CAÇADOR 2: No torneu soles a casa.
TOTES: Adéu i gràcies.

(Marxen els caçadors per l'esquerra i en Narcís entra per la dreta amb el ram de flors a la mà, i

amb certa timidesa))

CAPUTXETA: I tu qui ets?
NARCÍS: Jo sóc... sóc....
ÀVIA: És el meu nuvi!!!
NENES: Però àvia...
ÀVIA: Ni però, ni res.... és el meu nuvi.

(En Narcís s'agenolla i li dona el ram de flors a l'àvia)

NARCÍS: Estimada Remei.... vols casar-te amb mí?
ÀVIA: Síiiiiiiii!!!!

ARBRES: I vet aquí un gat, vet aquí un gos, aquest conte ja s'ha fos!!!

(Música nº 6. Salutacions finals)

FI